

медичної допомоги, у медичному обслуговуванні в межах міських і селищних поселень та сільської місцевості району, раціоналізація спеціалізованої та стаціонарної допомоги;

5) здійснення заходів щодо децентралізації управління та роздержавлення медичних закладів, сприяння індивідуальній лікарській практиці в кожному населеному пункті;

6) створення сучасної системи інформаційного забезпечення первинної медико-санітарної допомоги шляхом впровадження телемедицини.

Отже, найближчим кроком переходу до збалансованого розвитку первинної медико-санітарної допомоги Тернопільського району в умовах медичної реформи є формування такої територіальної організації, де буде зменшено до мінімуму дублювання паралельних медичних служб, оптимізовано радіуси медичного обслуговування, рівень організації надання медичної допомоги має ґрунтуватися на єдиній правовій, соціально-економічній, фінансовій, технологічній, матеріально-технічній, інформаційній базі. Цей рівень має забезпечувати доступність, якість та ефективність надання кваліфікованих медичних послуг всьому населенню на території району.

ЛІТЕРАТУРА

1. Куценко, В. І. Сфера охорони здоров'я : соціально-економічні та регіональні аспекти / В. І. Куценко, Г. І. Трілленберг. – К. : РВПС України НАН України, 2015. – 366 с.
2. Мережа і ліжковий фонд медичних закладів охорони здоров'я Тернопільської області на початок 2015 року. – Тернопіль, 2015. – 21 с.
3. Національна стратегія реформування системи охорони здоров'я в Україні на період 2015–2020 років [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://uoz.cn.ua/strategiya.pdf>.
4. Основні показники стану здоров'я населення та ресурсів охорони здоров'я Тернопільської області : довідник КУТОР «Інформаційно-аналітичний центр медичної статистики» / за ред. В. Г. Богайчук. – Тернопіль, 2016. – 123 с.
5. Основні показники стану здоров'я населення та ресурсів охорони здоров'я Тернопільської області. – Тернопіль, 2014. – 126 с.
6. Подвірна Х.Є. Геопросторова організація сфери охорони здоров'я: автореф. дис. ... канд. геогр. наук / Х. Є. Подвірна. – Львів, 2010. – 20 с.
7. Пушкар О. Сутність територіальної організації закладів охорони здоров'я / О. Пушкар // Наукові записки : Економічна та соціальна географія. – 2010. – №2. – С. 56–63.
8. Тернопільське територіальне медичне об'єднання : офіційний сайт [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.trtmo.te>

Карпець А.

Науковий керівник – доц. Питуляк М.В.

ОСОБЛИВОСТІ ЛІСОКОРИСТУВАННЯ У ЗБРАЗЬКОМУ РАЙОНІ

Метою статті є аналіз лісокористування у Збаразькому районі.

Лісові ресурси та окремі аспекти лісокористування висвітлено в публікаціях І. Попадинця, Г. Оліяр, В. Бондаренко, М.Р. Питуляк, М.В. Питуляк, Б.Гавришка та інших.

Як зазначає Н.Фоменко (2007) ліс є не тільки біологічна, біофізична, природна і кібернетична система, але і економічною системою [4]. Сировинне значення лісів як екологоеко-номічної системи може бути поділене на чотири взаємопов'язані між собою і зовнішнім середовищем обов'язкові компоненти:

- ресурси деревини, до яких належить стовбурна деревина та інші потенційні продукти деревного походження (гілки, деревна зелень, кора та ін.);

- ресурси недеревного рослинного походження, що включають в себе гриби, ягоди, плоди, лікарську і технічну сировину, кормові ресурси та ін.;

- ресурси тваринного походження - птахи, звірі, комахи;

- специфічні матеріальні ресурси неречовинного походження, під якими розуміють рекреаційну (оздоровчу) цінність лісів, їх ґрунтозахисну, водоохоронну, пожежозахисну роль тощо.

Оскільки рекреаційні функції можуть частково виконувати ліси інших категорій, то передбачається така класифікація лісів:

- ліси рекреаційного призначення - власне рекреаційні ліси, рекреаційні ліси в національних природних парках і ландшафтних заказниках;

- ліси, які частково виконують рекреаційні функції - водоохоронні, ґрунтоохоронні, захисні, експлуатаційні.

Власне рекреаційні ліси - це особлива категорія земель лісового фонду, на якій функція рекреаційного лісокористування є основною: парки, лісопарки, зелені зони міст. Важливою якісною ознакою паркових рекреаційних лісів є їх готовність до масового відпочинку, що досягається відповідним пристосуванням території, досить густою та витривалою стежково-дорожньою мережею, використанням малих форм архітектури. Якісною ознакою лісопаркових територій є переважання індивідуального відпочинку і

максимальний комфорт. Особливе місце займають природно-заповідні території та об'єкти. Це заповідники і заказники різних форм та напрямів заповідання, національні природні парки, дендропарки, цінні природні об'єкти, пам'ятки природи місцевого значення, пам'ятки садово-паркової культури. Рекреаційна діяльність тут допускається тільки в тих місцях і в тому обсязі, який гарантує збереження цінних природних комплексів [4].

Ліси Збараського району представлені такими категоріями: експлуатаційні ліси, захисні ліси, рекреаційно-оздоровчі, ліси природоохоронного та іншого значення.

Лісогосподарське природокористування займає друге місце за площею земель у районі. Майже всі ліси в Збараському районі належать до Тернопільського лісгоспазу. Їх площа становить 3243 га. Ліси в межах району розміщені нерівномірно. Найбільша частка лісів – 23,5% у Залужанській сільській раді. На території Бодаківської, Бутинської, Великовікнинської, Залісецької, Капустинської, Лозівської, Нижчелуб'янської, Новиківської, Старозбараської, Шилівської та Шимковецької сільських рад частка лісів становить більше 10%.

Панівними лісотвірними деревними породами у Збараському лісництві є твердолистяні породи, які займають 2921,6 га (90,1%) території лісництва. Серед них найбільшу площу займають дубові насадження - 2299,3 га. Молодняків нараховується 408,6 га (14,0%), середньовікових - 1893,8 га (64,8%). Пристигли складають - 478,4 га (16,3), а стиглі і перестійні твердолистяні насадження займають всього 140,8 га (4,9%).

Хвойні породи (сосна, ялина, модрина) займають 259,1 га (8,1%) території лісництва. Серед них на молодняки припадає 54,9 га (21,2%), на середньовікові – 70,9 га (27,4%). Пристигли насадження складають 66,8 га (25,8%), а стиглі і перестійні - 66,5 га (25,6%). Мяколистяні породи (береза, осика, вільха, липа, тополя) займають 59,1 га (1,8%) території Збараського лісництва. Молодняків серед них нараховується 6,7 га (11,3%), а середньовікових – 17 га (28,8%). Пристигли насадження займають 4,4 га (7,4%), стиглі і перестійні – 31 га (52,5%).

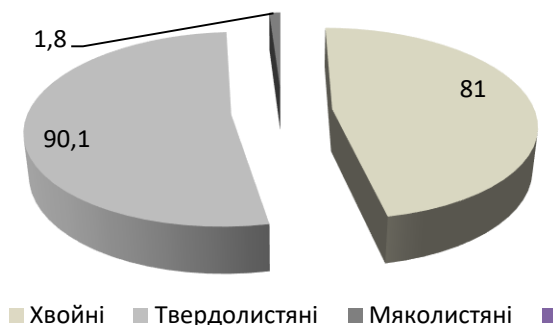

Рис. 1. Склад порід у лісах Збараського району (%)

Лісистість в межах району суттєво змінилася. Як зазначає Б.Б.Гавришок (2015) найбільш активно вирубували поблизу населених пунктів, а також під час будівництва фільварків. Значне зниження лісистості відбулося поблизу с. Болязуби, а також південніше Гаїв Розтоцьких, поблизу сс. Залужжя, Луб'янок, Красного тощо. На південний схід від Максимівки зміни лісистості досить чітко простежуються на Товтровому пасмі, що зумовлено відсутністю лісів на прилеглих рівнинах вже в 1880 р [1, с. 114].

Разом з тим в багатьох місцевостях зберігається поширення лісової рослинності на сільськогосподарські землі, які не обробляються.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гавришок Б.Б. Особливості природокористування в Подільських Товтрах: Монографія / Б.Б. Гавришок, М.Я. Сивий. – Тернопіль: ТНПУ, 2015. – 260 с.
2. Географія Тернопільської області : монографія. В 2-ох т. Т. І. Природні умови та ресурси / ТНПУ ім. В. Гнатюка. – Тернопіль: Крок, 2017. – 504 с.
3. Тернопільське обласне управління лісового та мисливського господарства. [Електронний ресурс] Режим доступу <http://ternopilis.gov.ua>
4. Фоменко Н.В. Рекреаційні ресурси та курортологія. Навчальний посібник / Н.В. Фоменко. – К.: Центр навчальної літератури. 2007. – 312 с.

Літковець Т.

Науковий керівник – доц. Заставецька Л.Б.

МІГРАЦІЯ РОБОЧОЇ СИЛИ З УКРАЇНИ ДО ЄС

Мета статті: аналіз особливостей міграції робочої сили з України до Європейського Союзу.

Міграція робочої сили з України до ЄС є одним із основних напрямів економічної співпраці і набуває дуже важливого значення для нашої країни в теперішній час, коли може бути введений безвізовий режим між Україною та Євросоюзом. В останні десятиліття Україна була ареною активних міграційних процесів. За оцінкою Світового банку (СБ) країна входить до п'ятірки найбільших постачальників мігрантів у світі, поступаючись лише